

8. Osmi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila očite pogreške u ocjeni kada je utvrdila da se navodno odstupanje ne može opravdati s obzirom na oporezivanje netgovinske financijske dobiti ostvarene od kvalificiranih kreditnih odnosa koja je *prima facie* obuhvaćena odjeljkom 371.EB (aktivnosti u Ujedinjenoj Kraljevini) Taxation (International and Other Provisions) Acta 2010 (Zakon o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010.). Kad je riječ o izuzećima u vezi s „kvalificiranim sredstvima“ ili „dobiti koja proizlazi iz jednakih kamata“, Komisijinoj odluci također nedostaje obrazloženje u pogledu njihove opravdanosti odnosno neopravdanosti.
9. Deveti tužbeni razlog, koji se temelji na Komisijinoj povredi članka 108. stavka 2. UFEU-a i članka 6. Uredbe (EU) 2015/1589⁽²⁾ te povredi dužnosti dobre uprave iz članka 41. Povelje o temeljnim pravima. Konkretno, u odluci o pokretanju postupka nije navela da dvoji o opravdanosti „75-postotnog izuzeća“ iz odjeljka 371.ID Taxation (International and Other Provisions) Acta 2010 kako bi izbjegla praktične poteškoće do kojih dovodi analiza značajnih dužnosti zaposlenika u vezi s kreditiranjem unutar grupacije, kao što je pružanje zainteresiranim strankama odgovarajuće mogućnosti da na to daju svoja očitovanja; propustila je, tijekom istrage, pozvati zainteresirane stranke da se u tom pogledu očituju; te je u osporenoj odluci odlučila zanemariti takva očitovanja koja su zainteresirane stranke u tom pogledu zapravo dale. Slijedom toga, pobijana odluka je ništava.
10. Deseti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava kada je odlučila da oporezivanje društva iz Ujedinjene Kraljevine porezom na dobit stranih društava kćeri „samo u onoj mjeri koja se može pripisati domaćoj imovini i aktivnostima“ ne predstavlja ograničenje slobode poslovног nastana i da osporena mjera nije potrebna kako bi se osigurala usklađenost sa slobodama iz Ugovora.

U potporu svojem zahtjevu (istaknutom podredno) za poništenje članka 2. pobijane odluke, tužitelj ističe sljedeći tužbeni razlog.

11. Jedanaesti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija, čak i ako osporena mjera predstavlja državnu potporu (sto se nijeće), počinila pogrešku koja se tiče prava kada je utvrdila da se povratom potpore ne bi povrijedilo temeljna načela prava Unije, i kada je naložila povrat potpore neovisno o tomu je li osnivanje CFC-ova i njihovo davanje zajmova nerezidentnim grupacijama društava zapravo predstavljalo ostvarivanje slobode poslovног nastana ili slobodnog kretanja kapitala. Konkretno, u ovom bi slučaju povrat potpore doveo do povrede tužiteljeve slobode poslovног nastana iz članka 49. UFEU-a i slobodnog kretanja kapitala iz članka 63. UFEU-a. U mjeri u kojoj takva povreda postoji, nalog za povrat potpore iz članka 2. pobijane odluke treba poništiti.

(¹) Direktiva Vijeća (EU) 2016/1164 od 12. srpnja 2016. o utvrđivanju pravila protiv praksi izbjegavanja poreza kojima se izravno utječe na funkciranje unutarnjeg tržišta (SL 2016., L 193, str. 1.)

(²) Uredba Vijeća (EU) 2015/1589 od 13. srpnja 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (SL 2015., L 248, str. 9. i ispravak SL 2017., L 186, str. 17.)

Tužba podnesena 12. studenoga 2019. – RDI Reit protiv Komisije

(predmet T-778/19)

(2020/C 45/51)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: RDI Reit plc (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: C. McDonnell, Barrister, B. Goren, Solicitor, M. Peristeraki, odvjetnik, i K. Desai, Solicitor)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtjeva da:

- utvrđi da ne postoji nezakonita državna potpora, poništi članak 1. Odluke C(2019) 2526 final od 2. travnja 2019. o državnoj potpori SA.44896 koju je provela Ujedinjena Kraljevina u pogledu izuzeća financiranja unutar grupacija kontroliranih stranih društava (CFC), u mjeri u kojoj je njome utvrđeno postojanje nezakonite državne potpore, te poništi obvezu Ujedinjene Kraljevine da vratí navodnu nezakonitu državnu potporu koju je u tim okolnostima primio tužitelj (članci 2. i 3. pobijane odluke);
- podredno, poništi članke 2. i 3. pobijane odluke, u dijelu u kojem se njima od Ujedinjene Kraljevine zahtjeva povrat navodne državne potpore; i
- u svakom slučaju, naloži Komisiji snošenje tužiteljevih troškova u ovom postupku.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe devet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da Komisija pogrešno tumači kontekst, cilj i funkcioniranje britanskih pravila o kontroliranim stranim društvima (controlled foreign company; u daljnjem tekstu: CFC) u odnosu na postupanje s netgovinskom finansijskom dobiti. Komisijini zaključci u pobijanoj odluci temelje se na kumulaciji očitih pogrešaka. Konkretnije, Komisija je počinila očite pogreške prilikom tumačenja općeg britanskog poreznog sustava, ciljeva CFC sustava, u pogledu posebnog područja primjene izuzeća financiranja unutar grupacija te prilikom definiranja kvalificiranih kreditnih odnosa.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da Komisija pogrešno tumači izuzeće financiranja unutar grupacija kao izuzeće od oporezivanja te u skladu s time kao prednost. U odnosu na netgovinsku finansijsku dobit, izuzeće financiranja unutar grupacije čini odredbu o pristojbama i dio je definicije ograničenja CFC pravila, odnosno nije selektivna prednost. Komisija nije izvršila ikakvu kvantitativnu analizu kako bi pokazala da se radi o prednosti, a s obzirom na to da ne postoje uvjerljivi dokazi da predmetna mjera dovodi do prednosti, pobijana odluka ne može se održati.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija pogrešno utvrdila referentni sustav za ocjenu učinaka CFC pravila i pogrešno utvrdila da su ta pravila skup pravila različit od općeg britanskog sustava poreza na dobit. Komisija nije pravilno protumačila cilj CFC pravila te nije uzela u obzir marginu diskrecije Ujedinjene Kraljevine.
4. Četvrti tužbeni razlog, kojim se navodi da je Komisija počinila očite pogreške u svojoj analizi državne potpore te primjenila pogrešna ispitivanja prilikom razmatranja pitanja usporedivosti. Komisija nije smatrala da je britanska porezna osnovica izložena različitoj riziku ovisno o tome radi li se o davanju zajmova unutar grupacije oporezive u Ujedinjenoj Kraljevini ili davanju zajmova grupaciji koja se ne oporezuje u Ujedinjenoj Kraljevini te je nerazborito zaključila da je davanje zajmova unutar grupacije usporedivo s davanjem zajmova trećoj strani.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da čak i kad bi predmetne CFC mjere *prima facie* činile potporu u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a, u pobijanoj odluci pogrešno je zaključeno da ne postoji opravdanje koje bi se moglo primijeniti kako bi se obranila usklađenosť predmetnih mjer s Unijinim pravilima o državnim potporama. Usto, pobijana odluka je nerazborita i nedosljedna jer je Komisija pravilno prihvatala da je poglavljje 9. dijela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Akt o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010.) opravdano u slučajevima kad bi jedini razlog za primjenu pristojbe CFC-a prema protučinjeničnom scenaru iz poglavљa 5. navedenog dijela 9A bilo ispitivanje „kapitala povezanog s Ujedinjenom Kraljevinom”, s obzirom na to da to ispitivanje može biti pretjerano teško primijeniti u praksi, ali Komisija istodobno tvrdi, a da nije pružila odgovarajuće obrazloženje, da navedeno poglavljje 9. nije nikada opravdano u slučajevima u kojima bi ispitivanje značajnih dužnosti zaposlenika dovelo do primjene pristojbe CFC-a prema navedenom poglavljju 5. Naime, ispitivanje značajnih dužnosti zaposlenika je prekomjerno teško izvršiti u praksi tako da je Komisija trebala zaključiti da je navedeno poglavljje 9. opravdano s obzirom na kontekst i tog ispitivanja te je stoga trebala zaključiti da ne postoji državna potpora.

6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da kad bi se utvrdila osnovanost pobijane odluke, njezinom provedbom putem povrata navodne državne potpore od strane tužitelja povrijedila bi se temeljna načela prava Unije, uključujući slobodu poslovnog nastana i slobodu pružanja usluga, s obzirom na to da se u tužiteljevu slučaju predmetni CFC-ovi nalaze u drugim državama članicama.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je nalog za povrat koji proizlazi iz pobijane odluke neosnovan i da se protivi temeljnim načelima Unije.
8. Osmi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da Komisija nije pružila odgovarajuće obrazloženje ključnih elemenata u pobijanoj odluci, poput zaključka da se pristojba CFC-a prema navedenom poglavljju 5. može bez izazivanja poteškoća ili neproporcionalnog tereta primjeniti ispitivanjem značajnih dužnosti zaposlenika.
9. Deveti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da se pobijanom odlukom krši i načelo dobre uprave, koje od Komisije zahtijeva transparentnost i predvidljivost u provođenju administrativnih postupaka te donošenje odluka u razumnom roku. Nerazumno je da Komisiji treba više od četiri godine za pokretanje istražnog postupka u ovom predmetu te, za donošenje odluke, više od šest godina od stupanja na snagu pobijane mjere.

Tužba podnesena 12. studenoga 2019. – Ashtead Financing protiv Komisije

(predmet T-779/19)

(2020/C 45/52)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Ashtead Financing Ltd (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: M. Whitehouse i P. Halford, Solicitors)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Komisije (EU) 2019/1352 od 2. travnja 2019. o državnoj potpori SA.44896 koju je provela Ujedinjena Kraljevina u pogledu izuzeća financiranja unutar grupacija kontroliranih stranih društava (CFC) (SL 2019., L 216, str. 1.);
- podredno, poništi članak 2. pobijane odluke u dijelu u kojem se njime povrjeđuje tužiteljeva sloboda poslovnog nastana iz članka 49. UFEU-a; i
- naloži Komisiji snošenje tužiteljevih troškova

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe jedanaest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava i/ili očitu pogrešku u ocjeni kada je zaključila da je sustav izuzeća financiranja unutar grupacija (u dalnjem tekstu: osporena mјera) doveo do ekonomskе prednosti u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava i/ili očitu pogrešku u ocjeni prilikom utvrđivanja referentnog sustava za potrebe analize „selektivnosti“.